

Paràfrasi del Cant dels segadors

*per a piano
para piano
for piano
pour piano
Für Klavier*

Narcís Bonet

dinsic.com

Paràfrasi del Cant dels segadors

1a edició: febrer 2016

© Narcís Bonet

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.
Santa Anna, 10, E 3a - 08002 Barcelona

Disseny coberta: Ludovica Mosca

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

Imprès a: Service Point

Pau Casals, 161-163
08820 El Prat de Llobregat (Barcelona)

Dipòsit legal: B-1357-2016

ISMN: 979-0-69231-705-0

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprografia i el tractament informàtic, i també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.
Santa Anna, 10, E 3a - 08002 Barcelona
Tel. 00 34-93.318.06.05 - Fax 00 34-93.412.05.01
e-mail: dinsic@dinsic.com
www.dinsic.com - www.dinsic.es - www.dinsic.cat

dinsic.com

Paràfrasi del cant dels segadors

En un moment d'exaltació nacional i sentiment patriòtic català, és prou lògic que els músics reivindicuem la distinció del nostre poble. La Paràfrasi permetrà als pianistes difondre i ampliar el repertori amb una obra que, entroncada al segle XVII i composta per Francesc Alió, ens arriba ara en una versió pianística plena de força i reivindicació.

Narcís Bonet conserva les arrels populars de l'obra, oferint una textura homofònica i tractant els motius de l'obra original en les diferents veus. L'obra s'inicia amb una incursió en el registre més greu del piano –el motiu “Bon cop de falç”. La solemnitat va creixent fins arribar un passatge virtuosístic d'acords trencats, on el perfil de la melodia és dibuixat a través dels diversos registres.

A partir d'una línia folklòrica i amb un llenguatge que recorda Bartòk però també Massià, Narcís Bonet aconsegueix una visió diferent de la que estem acostumats al sentir l'himne català, amb una estètica que es podria qualificar com *La nova vella música*.

Santi Riu

Paráfrasis de “El cant dels segadors”

En un momento de exaltación nacional y sentimiento patriótico catalán, es bastante lógico que los músicos revidiquemos la distinción de nuestro pueblo. La Paráfrasis permitirá a los pianistas difundir y ampliar el repertorio con una obra que, arraigada en el siglo XVII y compuesta por Francesc Alió, nos llega ahora en una versión para piano llena de fuerza y reivindicación. Narcís Bonet conserva las raíces populares de la obra, ofreciendo una textura homofónica y tratando los motivos de la obra original en las diferentes voces. La obra se inicia con una incursión en el registro más grave del piano –el motivo “Bon cop de falç”. La solemnidad va creciendo hasta llegar a un pasaje virtuosístico de acordes rotos, donde el perfil de la melodía se dibuja a través de varios registros.

A partir de una línea folklórica y con un lenguaje que recuerda Bartòk pero también Massià, Narcís Bonet consigue una visión diferente de la que estamos acostumbrados al oír el himno catalán, con una estética que se podría calificar como *La nueva vieja música*.

Santi Riu

Parphrase of “El cant dels segadors”

In a moment of national exaltation and Catalan patriotism, it seems logical that we, musicians, call for the distinction of our people. This Paraphrase will help pianists widen and make known their repertoire with a piece which, rooted in the 17th century and composed by Francesc Alió, now comes to us in a forceful piano version.

Narcís Bonet preserves the piece's popular roots, offering a homophonic texture and approaching the original motives in the different voices. The piece starts off with an incursion into the lowest register of the piano - the *Bon cop de falç* motive. Its solemnity grows into a virtuosistic passage of broken chords, where the melody line is drawn by the different registers.

From a folk line and with a language reminiscent of Bartòk, but also of Massià, Narcís Bonet puts forth a different view of the Catalan hymn to that which we are used to, with an aesthetic line which might earn the name of *The New Old Music*.

Santi Riu

a Santi Riu
PARÀFRASI DEL CANT DELS SEGADORS

Narcís BONET
 (2015)

Solemne (♩ = 52)

ppp *pp* *p* *mp* *cresc.* *mf*

5 9 13

loco